

VASÁRNAP

JÓKAIHO DÍVADLO V KOMARNE
KOMÁROMI JÓKAI SZÍNHÁZ
945 01 Komárno, Petőfiho ž.1.

TEHETSÉGEINK

*Mulatós
Janika*

*Világvége-
partik*

Milyen volt
a 14. Egressy Béni?

BANDOR ÉVA

Tizedik évét tölti a Jókai Színházban, filmbemutatója is lesz nemsokára

Ki pénzért
kínál
munkát,
csaló?

Kezdjük
mosollyal
az évet!

BEST OF VASÁRNAP-
APRÓHIRDETÉSEK

*Új évi vendég
KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK LESZ
Iveta Radičová?*

ES RADIÓMŰSOR JANUÁR 5-11.

Megélni a pillanatot

Ünnepelhetne is akár. Tizedik évét tölti a Jókai Színházban. Spiró György darabjában, a Príma környékben kapta legújabb szerepét. Jolán, az idősek otthonának igazgatónője: Bandor Éva. Filmbemutatója is lesz nemsokára. Marko Igonda felesége a Szeress, vagy menj el! című családi drámában. Komárom-Pozsony, Pozsony-Komárom. Ez a fő útvonala.

SZÖVEG SZABÓ G. LÁSZLÓ
KÉP TALABÉR TAMÁS

● El tudnák téríteni egy kecsgetető színházi ajánlattal?
Földrajzilag? Elég erősek a gyökereim Komáromban. Itt dolgozik a férjem is. Etika-képzőművészet szakos tanár a magyar gimnáziumban. Ötéves a kislányunk, Fannyka. Pozsony és Budapest majdnem ugyanaz a távolság. Ha adódik valami jó lehetőség, örömmel fogadom. Megyek, jövök. Ide köt az otthonom. Nagyon nagy most a káosz a színházi világban. Kemény időket élünk. Szerencsés, aki folyamatosan dolgozhat. Én jól érzem magam a színházban. Ha jó hangulatban próbálunk, akkor duplán. Azzal a szeretettel, amellyel a szerepet játszom, sok mindent meg tudok oldani. Ha máshonnan jön a lehetőség, és tetszik, boldogan mondom igent. Elszakadni nem akarok, csak kirándulni.

● Holt szezonja volt már?

Volt. Akkor menekültem is volna, csak kopogtatott a gyermekem. El is vonultam aztán két évre, 2007-ben. Nem is vállaltam semmilyen munkát arra az időre, csak befejeztem egy filmet, amelyet a terhességem előtt kezdtünk el forgatni.

● Nem érezte üresnek azt a két évet?
Nem, mert nagyon jól telt. Feltöltöttem lelkileg. Sétálgattam a városban. Élveztem az évszakokat. Bár az első félév, közvetlenül a szülés után elég egyhangú volt.

● Sírós?

Biztos, hogy többet sírtam, mint a gyerekem. Zokogtam a mosogatótól fölött. Úszni jártam, mert attól féltem, megőrjíti az egyhangúság. Felkészületlen voltam e téren. Nem volt semmi tapasztalatom. Se színház, se film, csak a gyerek. Ami volt, megszűnt, ami lett, új helyzetet teremtett. De most már elmondhatom: jókor léptem ki, és jókor léptem vissza. Jött Huba és Mása. Martin Huba és A három nővér.

● Mása, aki Olgával és Irinával együtt Moszkvába vágyik. Helyettesítsük be Moszkvát. Pozsony után, friss diplomával a kezében hová vágyott?

Nagyot akartam lépni. Azt szerettem volna, ha foglalkoznak velem, ha címlapfotó vagyok, és fesztiválokra járunk, mint más, izgalmas társulatok. Aztán elmúlt pár év, és jött mindenféle változás. Bennem is néhány. Kezdtem jobban megbecsülni a kintről jövő lehetőségeket. Barbora

Bobulová osztálytársam volt a színművészetin. Nagyon jó barátnök vagyunk ma is. Ő bátran és jókor lépett. Megtanult olaszul, és Rómában eresztett gyökereket. Idegen közegben lett elismert színésznő. Nem vagyunk egyformák. Én itt vagyok itthon.

● **Komárom sem a világ vége. Pozsony és Budapest között bárki megtalálja.**

Rudolf Péter az Üvegtigris 3-ba hívott, Léva Adina a Pszichózis 4.48-ba. Elmondhatom hát, hogy filmben és színházban is játszottam Budapesten. Mindkét munkát nagyon szerettem. Egy fiatal szlovák filmrendező, aki Prágában

dolgozik, miattam írta át a forgatókönyvét. Eredetileg férfiban gondolkozott, egy cseh színészen, de mivel senki sem felelt meg az elképzeléseinek, mellettem döntött. Így lettem egy húszperces pszichothriller főszereplője. Egy ügyésznő, akinek drogot fecskendez a nyakába egy tizenéves fiú.

● **Barbora Bobulová már elsőéves főiskolásként Júliát játszott a pozsonyi Nemzetiben.**

Zuzana Fialová is az osztálytársam volt. Neki sem kellett sokáig várnia a bemutatkozásra. Ha találkozunk, jól elbeszélgetünk, de a főiskolán nem voltunk olyan jó kapcsolatban. Azt mondta, lehetek

bármilyen jó, akkor sem jelenthetek konkurenciát számára, mert nem tudok szlovákul.

● **És tényleg nem tudott?**

Tényleg nem.

● **Hol érettségizett?**

A zselízi gimnáziumban. De csak az első félév volt nehéz a színművészetin. Emil Horváth és Juraj Slezáček voltak az osztályvezető tanárain, aztán fél évig Martin Huba és Milka Vášáryová is tanított. Akkor már nem okozott gondot a nyelv, és engem is hívtak a Nemzetibe. Először egy süketnéma lány szerepére Canetti Esküvőjébe, aztán egy mesejátékba, ahol már szövegem is volt.

Lehet, hogy ott is maradhattam volna, csak jött a Liliom Komáromban. Mokos Attilának engem kértek fel Marika szerepére, arra pedig nem mondhattam nemet.

● **A végén mégis Kassára szerződött.**

Öt évet töltöttem Kassán, abból kettő nagyon jó volt, három szörnyű. Most már mindegy. Komáromban külön öröm, hogy Martin Hubával dolgozhatok. Szeretem a gondolkodásmódját, a rendezői stílusát, azt, hogy annyira alaposan elemez, hogy teljesen felkészülten tudok nála színpadra lépni. De ha előjátszik, oda se nézek. Nekem csak mondja meg, mit kell csinálni, majd megfejttem. Különböző értjük egymást. Én tudom, mit akar, ő pedig nyitott arra, amit én kínálok neki.

● **A Cseresznyéskertben Ranyevszkáját játszotta nála. Engem akkor meg is lepett a választása. Ezt a szerepet idősebb színésznők kapják.**

De ne felejtjük el: Csehov negyvenéves nőnek írta! Martin Huba pedig nem a kort, az érettséget, az életpasztalatot akarta hangsúlyozni a figurában, hanem a bohémságát. Hogy szórja a pénzt, elherdálja a vagyont, elveszíti a birtokot. Közben utoléri a tragédia: meghal a fia. Én akkor éjjel-nappal ezzel a szereppel voltam elfoglalva, semmi másnak nem volt helye a fejemben, és akkor kértek fel a Szeress, vagy menj! főszerepére. Nem is akartam elmenni a válogatásra. Iszonyúan kifárasztottak a színpadi próbák, azt mondtam, nem érdekel engem ez a film, hagyjanak békén! De a producer nagyon kitartó volt. Huszonnyolc nem fogadott hívás

volt a mobilomon, amikor bekapcsoltam. Én még akkor sem akartam beszélni vele, csak jött a portás, hogy már vagy tizenöt-ször kerestek, jeleznek már vissza. Jó, szóltam nekik, hogy köszönöm, nem, találjanak valaki más a szerepre. Alig állok a lábamon, és különben is... vasárnap nem megyek válogatásra Pozsonyba. De hogy kocsit küldenek, és vissza is hoznak Komáromba. Erre már nem tudtam más mondani, csak hogy rendben, akkor jöjjenek értem. A rendezőnő odaültetett Marko Igonda mellé, egymásra néztünk, és ment minden, mint kés a vajban. Bergman filmje jutott eszembe, a Jelenetek egy házasságból. El kellett mesélnünk, miért is válunk.

● **Mit talált ki?**

Már nem okoz gondot a szlovák nyelv, elkezdtem hadoválni iszonyú dolgokat. Pár nap múlva vissza is hívtak, hogy enyém a szerep. A forgatás viszont olyan volt, mint egy ámokfutás. Tizenöt nap alatt végeztünk. Nem normális.

● **És a nő? Ő milyen?**

Szerencsétlen. Első férje, akit Nádasi Péter játszik, hirtelen meghalt. A másik pedig – őt alakítja Marko Igonda – megcsalja. De van még más is. Pszichiátrián a nő anyja. A nagyobbik lánya pedig, a tizenhét éves, aki az első házasságában született, a mostohaapjával kacérokodik. Szenved a nő eleget. Egy ilyen szerepben sok mindent meg lehet mutatni. Szeretek filmezni. Nagyon jó kirándulások ezek.

● **Ősszel Bulgáriában, a Fekete-tenger partján állt kamera elé.**

Az már egy másik film. Gyerekek a címe. Nyári történet. Abban is elhagytam a címet. De olyan teljesen szétesett. Iskolás fiát elviszi a nővérehez, és elmegy meglátogatni az apját az idősek otthonában. Megkérdezi tőle, hol érezte magát a legjobban élete során. Bulgáriában – mondja az öreg. Erre a nő kitolja őt a szobájából, beülteti a kocsijába, és meg sem áll vele Szozopolig. Nagyon szép film. Amikor eljött hozzám a rendező, hogy elmesélje a történetet, nem akartam hinni a fülemnek. Pár hónappal korábban temettem el ugyanis az édesapámat. Hirtelen nem is tudtam eldönteni, mit tegyek. Hogy elvállaljam-e a szerepet. Hogy meg akarom-e élni még egyszer azt, amit már megéltem. Aztán úgy döntöttem: legyen akkor ez a film egy jó kis terápia számomra. Essünk neki, csináljuk meg!

● **Nehéz volt?**

Mit mondanak? Nagyon személyes lett a történet. Kilencéves voltam, amikor elváltak a szüleim. Én és a nővérem édesanyámmal maradtunk. Kéménden laktunk, egyik utcában a papám, másikban mi, hárman. A nyugalom szempontjából így volt jó. Mamám már Párkányban lakik, de ha vigyázni kell Fannykára, jön, és itt van nálunk, Komáromban.

● **Két szerep között, ha nem kell tanulnia...**

... akkor is tanulok. Tanulom, hogyan kell jó anyának lenni, és tanulom kiélvezni a pillanatot, amelyet élek. Ha sikerül, meg is nyugszom benne. ■

